

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 10/2010-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. júna 2010 v pléne zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Jána Auxta, Petra Brňáka, Ľubomíra Dobríka, Sergeja Kohuta, Jána Lubyho, Lajosa Mészárosa, Marianny Mochnáčovej a Rudolfa Tkáčika o návrhu Okresného súdu Bratislava I na začatie konania o vyslovenie nesúladu ustanovenia § 6 ods. 1 a 2 písm. b) zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) účinného od 15. apríla 2005 do 31. marca 2008 a ustanovenia § 2 ods. 1 v spojení s § 3 ods. 1 a § 6 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) účinného od 1. apríla 2008 s čl. 2 Dohovoru o diskriminácii (zamestnaní a povolani) č. 111 uverejneného v Zbierke zákonov č. 465/1990 Zb. takto

r o z h o d o l :

Konanie o návrhu Okresného súdu Bratislava I **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 9. októbra 2008 doručený návrh Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“ alebo „navrhovateľ“), zastúpeného JUDr. H. H., predsedníčkou senátu vo veci vedenej pod sp. zn. 18 C 35/2007, na začatie konania o nesúlade ustanovenia § 6 ods. 1 a 2 písm. b) zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) účinného od 15. apríla 2005 do 31. marca 2008 a ustanovenia § 2 ods. 1 v spojení s § 3 ods. 1 v časti oblasti pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahov, § 6 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) účinného od 1. apríla 2008 s čl. 2 Dohovoru o diskriminácii (zamestnaní a povolani) č. 111 uverejneného v Zbierke zákonov pod č. 465/1990 Zb. (ďalej len „dohovor č. 111“).

Z návrhu vyplýva, že pred okresným súdom sa pod sp. zn. 18 C 35/07 vedie konanie žalobcu JUDr. R. J., proti žalovanej Slovenská republika, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o určenie, že *„odmeňovanie navrhovateľa uskutočňované podľa § 66 ods. 1 zákona č. 385/2000 Zb. v znení neskorších predpisov, v porovnaní s odmeňovaním sudcov podľa § 69 ods. 2 citovaného zákona v znení zákona č. 122/2005 Z. z. je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania a odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu ... Sk, ako aj trovy konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku“*.

Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca je sudcom Okresného súdu Galanta a poberá základný mesačný plat ... Sk, pričom sudca špeciálneho súdu od účinnosti zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov poberá funkčný príplatok za výkon sudcu špeciálneho súdu v sume ... Sk, čo predstavuje ... priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky. Podľa tvrdenia žalobcu ide o sumu podstatne vyššiu než samotný základný plat, od ktorého by sa príplatok len mal odvodzovať, preto ide

o neodôvodnený rozdiel. Ide o taký rozdiel v platoch sudcov, ktorý je protiústavný a ničím neodôvodnený, pretože ako sudca všeobecného súdu vykonáva rovnako náročnú funkciu sudcu, rovnako zodpovednú, má tie isté povinnosti ako sudca špeciálneho súdu. Preto dochádza k porušovaniu ním označených právnych predpisov, keďže každý má právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou a rozdielne platy sudcov v princípe sú diskriminačné voči sudcom, ktorí nie sú sudcami špeciálneho súdu.

Okresný súd uznesením z 11. augusta 2008 podľa § 109 ods. 1 písm. b) druhej vety Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) prerušil konanie a vec postúpil ústavnému súdu s odôvodnením, že rozhodnutie súdu závisí od otázky, ktorú nie je oprávnený riešiť, pretože všeobecne záväzný predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými dohodami, ku ktorým Slovenská republika pristúpila tak, ako to označil vo svojom návrhu. Okresný súd uviedol, že rozdiely v platoch sudcov všeobecných súdov a sudcov špeciálneho súdu sú podstatné a neodôvodnené, pretože požiadavky na výkon sudcu sú rovnaké, rovnaká je zodpovednosť za rozhodovaciu činnosť, rovnako sú sudcovia ohrozovaní vonkajšími vplyvmi, pričom sudcovia všeobecných súdov aplikujú väčšie množstvo právnych predpisov ako sudcovia špeciálneho súdu. Preto príplatok pre sudcov špeciálneho súdu má diskriminačnú povahu voči ostatným sudcom.

Navrhovateľ žiadal, aby ústavný súd vydal nález:

„Ustanovenia § 6 ods. 1, § 6 ods. 2 písm. b) zák. č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (antidiskriminačný zákon) účinný od 15.4.2005 do 31.3.2008 a ustanovenia § 2 ods. 1 v spojení s § 3 ods. 1 v časti v oblasti pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahov, § 6 ods. 1, zák. č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) účinný od 1.4.2008 nie je v súlade s čl. 2 Dohovoru č. 111 uverejneného v Zbierke zákonov pod číslom 465/1990 Zb.“

Podaním z 11. mája 2010 doručeným ústavnému súdu 17. mája 2010 navrhovateľ vzal návrh späť v celom rozsahu.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov pokiaľ tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie vedené ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu s výnimkou konania o sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky pre všetky ďalšie konania vedené ústavným súdom pre späťvzatie návrhu sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (m. m. PL. ÚS 17/99).

Podľa § 96 ods. 1 OSP navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Aplikujúc citované právne úpravy a svoju ustálenú judikatúru ústavný súd dospel k záveru, že neexistuje žiadny relevantný dôvod na to, aby späťvzatiu návrhu navrhovateľa nevyhovelo, a preto konanie o ňom týmto uznesením zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2010